

Sygn. akt IV K 101/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Furman

Protokolant: Agata Chruścińska, Aleksy Beśka, Katarzyna Aryż

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 29.08.2016 r., 19.10.2016 r., 27.10.2016 r., 15.11.2016 r., 15.12.2016 r.,

sprawy **B. M.**, syna J. i R., urodzonego (...) w R.

oskarżonego o to, że:

jako prezes zarządu spółki (...) Sp. z o.o. z/s w W. ul. (...) w okresie od 21.02.2007 do 21.05.2008 za miesiące: 01-12/2007, 01-04/2008 nie zapłacił na rachunek (...) Urzędu Skarbowego (...) pobranych od wynagrodzeń pracowników zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych w obowiązującym terminie tj. do dnia 20 miesiąca po miesiącu, w którym pobrano zaliczki w łącznej kwocie 112.489 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

orzeka:

I. uznaje oskarżonego B. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks skazuje go, a na podstawie art. 77 § 2 kks wymierza mu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych

II. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k., § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielanej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późniejszymi zmianami) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. L. kwotę 828 (ośmiuset dwudziestu ośmiu) zł powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną świadczoną z urzędu;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego z ponoszenia kosztów sądowych przejmując je w całości na Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 101/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku postępowania, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony B. M. nieprzerwanie od dnia 1 lipca 2006r. pełnił funkcję prezesa zarządu spółki (...) Sp. z o.o. W poprzednich okresach od czasu rejestracji spółki pełnił naprzemiennie funkcje prezesa lub vice prezesa tego podmiotu (odpis pełny KRS–k. 29–34). Jako prezes zarządu uprawniony był do samodzielnej reprezentacji spółki i podejmował wszelkie decyzje gospodarcze w imieniu spółki, tym samym był również odpowiedzialny za terminowe wpłacanie przez

spółkę zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych. Nie zmienia tego faktu to, że deklaracje Pit-4R podpisywała z jego upoważnienia inna osoba (k. 115).

W aktach znalazły się, sporządzone na podstawie składanych deklaracji Pit-4R listy zaległości z tytułu braku wpłat pobranych od wynagrodzeń pracowniczych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych (k. 42,43,92) oraz wygenerowany przez system informatyczny (...) Urzędu Skarbowego (...) dokument z którego wynika, że kwota zaległości z tytułu nieodprowadzenia pobranych zaliczek w miesiącach od stycznia do kwietnia 2008r. wynosi 9. 314 zł (k. 117).

Nadto do akt dołączono deklarację Pit-4R za rok 2007 (k.112-115). W deklaracji wyszczególniono podlegające wpłacie do urzędu skarbowego kwoty pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych (115). Zgodnie z deklaracją łączna kwota pobranych w 2007 roku zaliczek wynosi 103.175 zł.

Zgodnie z informacjami pochodzącym od (...) Urzędu Skarbowego Spółka nie wskazała, osoby do której obowiązków należy obliczanie i pobieranie podatków oraz terminowe wpłacanie organowi podatkowemu pobranych kwot. (art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa).

Oskarżony B. M. urodził się w dniu (...) w R., ostatnio zamieszkiwał P. przy ul. (...), obecnie jest poszukiwany listem gończym przez Prokuraturę Okręgową w Łomży (k.76).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów ujawnionych na w toku rozprawy w dniach: 19 października 2016r. (k.89-91) i 15 grudnia 2016r, (k.130 – 131). Dokumenty te nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron w toku postępowania jurysdykcyjnego, jak też Sąd nie znalazł podstaw, aby poddać w wątpliwość ich wiarygodność.

Sąd zważył, co następuje:

Ujawniony materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona przypisanego mu czynu określonego w art. 77 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

Artykuł 77 § 1 k.k.s. penalizuje zachowanie płatnika, który pobranego podatku nie wpłaca w terminie na rachunek właściwego organu. Płatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, obowiązana na mocy przepisów prawa podatkowego do obliczania i pobrania podatku od podatnika i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 2 lipca 2002r. (IV KK 164/02, OSNKW 2002/11-12/106), skoro zarząd spółki prowadzi sprawy tej spółki, a pracami zarządu kieruje jego prezes to, jeżeli nie powierzono spraw spółki, jako płatnika podatku od wynagrodzeń osób fizycznych (zaliczek na ten podatek) innemu z członków zarządu albo kierownikowi innej komórki organizacyjnej tej firmy, prezes zarządu spółki jest tą osobą, która zajmuje się jej sprawami gospodarczymi w powyższym zakresie, jeżeli nie dojdzie do wskazania, stosownie do art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 ze zm.) innej jeszcze osoby odpowiedzialnej za czynności spółki, jako płatnika podatku. W niniejszej sprawie żadna inna osoba, zamiast prezesa spółki, nie została wskazana jako osoba odpowiedzialna za czynności spółki jako płatnika podatku.

Bezsporny jest fakt, że oskarżony był prezesem zarządu (...) sp. z o.o., a zatem był osobą odpowiedzialną z mocy prawa za zajmowanie się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi spółki. B. M., jako prezes zarządu spółki i osoba odpowiedzialna za sprawy finansowe był także płatnikiem w rozumieniu Ordynacji podatkowej. Jako płatnik zaniechał on wypełnienia obowiązku odprowadzenia pobranych na podatek dochodowy od osób fizycznych zaliczek w wysokości 112,489 zł.

Powyższe jest oczywiste, jeśli wziąć pod uwagę przedstawione Sądowi dokumenty. Zaznaczyć przy tym należy, że sugerowana przez obrońcę zła kondycja finansowa spółki, nie ma znaczenia dla ustalenia, czy zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona przypisanego mu czynu zabronionego, gdyż okoliczności te nie zwalniają płatnika z obowiązku

odprowadzania zaliczek na podatek dochodowy. Jak wskazuje się w utrwalonym już orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz w doktrynie, płatnik nie może przerzucać na Skarb Państwa i pozostałych, odprowadzających w terminie zaliczki na podatek dochodowy płatników, a także na podatników swoich niepowodzeń gospodarczych i nie płacić w terminie swych zobowiązań podatkowych, tłumacząc się brakiem środków finansowych na wymagane zaliczki. Konsekwentnie wyrażany jest pogląd, że w razie zaniechania wykonania obowiązku odprowadzenia pobranego podatku lub zaliczki na podatek nie usprawiedliwiają płatnika względy dotyczące kondycji finansowej reprezentowanego przez niego podmiotu gospodarczego. Pobraną podatek nie stanowi mienia, którym płatnik może swobodnie dysponować. Bez znaczenia jest tu okoliczność, czy płatnik posiada środki na bieżącą działalność gospodarczą. Nie wolno mu jej przecież finansować z kwot należnych Skarbowi Państwa od podatnika (postanowienie SN z dnia 25 października 1995 r., I KZP 30/95, LEX nr 23932).

Odprowadzanie w terminie zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych jest obowiązkiem pracodawcy – płatnika i od obowiązku tego nie zwalniają go trudności w pozyskaniu środków finansowych. Niewypełnianie przez oskarżonego jednego ze swoich podstawowych obowiązków nie może być traktowane jako czyn, którego społeczna szkodliwość nie jest znaczna.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę i uwzględnił wszelkie występujące w sprawie okoliczności łagodzące i obciążające i zgodnie z dyrektywami wymiaru kary, określonymi w art. 53 k.k., uwzględnił stopień społecznej szkodliwości i bacząc aby dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć wobec skazanego, jak też dyrektywy w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

I tak do okoliczności obciążających należy w ocenie Sądu zaliczyć, znaczny rozmiar ujemnych następstw czynu w postaci nieodprowadzenia w terminie pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych w łącznej kwocie 112.489. Jako okoliczność łagodzącą sąd potraktował uprzednią niekaralność oskarżonego.

Wymierzając oskarżonemu karę grzywny Sąd wziął, warunki osobiste i możliwości zarobkowe. Wymierzona wobec oskarżonego kara grzywny jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu i spełnia swoje cele w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej. Liczba orzeczonych stawek dziennych odzwierciedla stopień bezprawia czynu oskarżonego, zaś wysokość stawki dziennej uwzględnia jego możliwości zarobkowe. Oskarżony ma obecnie 59 lat, nie ujawniano jednak, aby istniały jakiegokolwiek przeszkody uniemożliwiające mu podjęcie pracy i uzyskanie dochodów pozwalających na uiszczenie orzeczonej kary grzywny.

W punkcie II wyroku Sąd zgodnie z obowiązującymi przepisami zasądził na rzecz obrońcy wynagrodzenie w wysokości 828 zł., powiększone o należny podatek od towarów i usług.

Na podstawie art 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego z ponoszenia kosztów sądowych, uznając, że ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.